

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2017. április 6. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján 2017. április 20. napján meghozta és nyilvánosan kihirdette a következő

Í T É L E T E T:

A vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmények miatt DR. I.rendű vádlott neve ÉS TÁRSAI ellen indított büntetőügyben a **Szegedi Törvényszék** 2015. december 4. napján kihirdetett **1.B.37/2013/80.** számú ítéletének dr. I.rendű vádlott neve I. rendű, **II.rendű vádlott neve** II. rendű, **III.rendű vádlott neve** III. rendű, **VII.rendű vádlott neve** VII. rendű és **XXI.rendű vádlott neve** XXI. rendű vádlottakra vonatkozó, fellebbezések folytán felülbírált részét

megváltoztatja:

Dr. I.rendű vádlott neve I. rendű vádlottat

az ellene vesztegetés büntette [1978. évi IV. törvény 251. § (1) bek., (2) bek. 4. fordulat]és a közvetett tettesként elkövetett adócsalás vétsége [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bek.]

miatt emelt vád alól felmenti.

Dr. I.rendű vádlott neve I. rendű vádlott cselekményeit

- 4 rendbeli vesztegetés büntettének [1978. évi IV. törvény 251. § (1) bek., (2) bek. 4. fordulat],
- 2 rendbeli közvetett tettesként elkövetett jogosulatlan gazdasági előny megszerzésének büntettének [1978. évi IV. törvény 288. § (1) bek. a) pont 2. fordulata],
- bűnsegédként elkövetett adócsalás vétségének [1978. évi IV. törvény 310. § (1) bek. 1. fordulat],
- 3 rendbeli bűnsegédként elkövetett csalás vétségének [1978. évi IV. törvény 318. § (1) bek., (2) bek. 1. fordulat],
- 14 rendbeli közvetett tettesként elkövetett csalás büntettének [1978. évi IV. törvény 318. § (1) bek., (2) bek. c) pont, (4) bek. b) pont]
- bűnsegédként elkövetett csalás büntettének [1978. évi IV. törvény 318. § (1) bek., (2) bek. c) pont, (5) bek. b) pont],
- 2 rendbeli közvetett tettesként elkövetett csalás büntettének [1978. évi IV. törvény 318. § (1) bek., (2) bek. c) pont, (5) bek. b) pont],

- **3 rendbeli bűnsegédként elkövetett csalás büntettének** [1978. évi IV. törvény 318. § (1) bek., (2) bek. c) pont, (4) bek. b) pont],

- **10 rendbeli közvetett tettesként elkövetett csalás büntettének** [1978. évi IV. törvény 318. § (1) bek., (2) bek. c) pont, (4) bek. b) pont],

- **71 rendbeli közokirat-hamisítás büntettének** [1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés a) pont 1. fordulat],

- **60 rendbeli közvetett tettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntettének** [1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c) pont] ,

- **22 rendbeli bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntettének** [1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c) pont],

- **23 rendbeli közvetett tettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntette kísérletének** [1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c) pont] és

- **10 rendbeli bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntette kísérletének** [1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c) pont]

minősíti.

A vagyonekobzás összegét 60.000 (hatvanezer) forintra leszállítja.

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott cselekményét

bűnsegédként elkövetett vesztegetés vétségének [1978. évi IV. törvény 251. § (1) bekezdés 2. fordulat] **minősíti.**

VII.rendű vádlott neve VII. rendű vádlott közbizalom elleni bűncselekményeit

5 rendbeli közokirat-hamisítás büntettének [Btk. 342. § (1) bekezdése, három esetben b) pont, kettő esetben c) pont] **minősíti.**

XXI.rendű vádlott neve XXI. rendű vádlott cselekményeit 2 rendbeli közokirat-hamisítás büntettének [1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés, egy esetben b) pont, egy esetben c) pont] **minősíti.**

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott büntetésének kiszabására vonatkozó rendelkezést mellőzi és a vádlottat 1 (egy) évre próbára bocsátja.

III.rendű vádlott neve III. rendű vádlott büntetésének kiszabására vonatkozó rendelkezést mellőzi és a vádlottat megrovásban részesíti.

VII.rendű vádlott neve VII. rendű vádlott vonatkozásában a vagyonekobzás összegét 595.450.- (ötszázkilencvenötezer-négyszázötven) forintra felemeli.

XXI.rendű vádlott neve XXI. rendű vádlott próbára bocsátására vonatkozó rendelkezést mellőzi és a vádlottat megrovásban részesíti.

Egyebekben az elsőfokú ítéletnek a fellebbezések folytán felülbírált részét **helybenhagyja** azzal, hogy az ítélet alapját képező tárgyalási napok közül a 2015. december 3. napi tárgyalást mellőzi.

II.rendű vádlott neve II. rendű vádlott bűncselekményének megnevezése helyesen: bűnsegédként elkövetett vesztegetés vétsége.

Az első fokú eljárás során felmerült - helyesen - **3.014.208.- (hárommillió-tizennégyezer-kettőszáznyolc) forint** bűnügyi költségből

a **II.rendű vádlott neve** II. rendű vádlott által viselendő bűnügyi költség összege helyesen: **115.900.- (száztizenötezer-kilencszáz) forint,**

a **III.rendű vádlott neve** III. rendű vádlott által viselendő bűnügyi költség összege helyesen **81.750.- (nyolcvanegyezer-hétszázötven) forint,**

a **VII.rendű vádlott neve** VII. rendű vádlott által viselendő bűnügyi költség összege helyesen: **12.700.- (tizenkettőezer-hétszáz) forint és**

a **XXI.rendű vádlott neve** XXI. rendű vádlott által viselendő bűnügyi költség összege helyesen: **58.350.- (ötvennyolcezer-háromszázötven) forint.**

A másodfokú eljárás során felmerült **70.540.- (hetvenezer-ötszáznegyven) forint** bűnügyi költségből kötelezi **VII.rendű vádlott neve** VII. rendű vádlottat **15.000.- (tizenötezer) forint** bűnügyi költség megfizetésére az államnak, a Szegedi Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívása szerint, a fennmaradó **55.540.- (ötvenötezer-ötszáznegyven) forint** bűnügyi költséget az állam viseli.

Megállapítja, hogy **XXI.rendű vádlott neve** XXI. rendű vádlott lakóhelyének címe helyesen: **XXI.rendű vádlott lakóhelyének neve.**

Az ítélet ellen **II.rendű vádlott neve** II. rendű, **III.rendű vádlott neve** III. rendű, **VII.rendű vádlott neve** VII. rendű és **XXI.rendű vádlott neve** XXI. rendű vádlottak vonatkozásában fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS

Az elsőfokú bíróság dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki 5 rb. vesztegetés elfogadásának büntetében [Btk. 291. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont 2. fordulat], 2 rb. költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (4) bekezdés b) pont], 2 rb. költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) és b) pont, (3) bekezdés b) pont], bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) pont, (3) bekezdés b) pont], 2 rb. bűnsegédként elkövetett szociális juttatással visszaélés vétségében [Btk. 395. § (1) bekezdés], 2 rb. szociális juttatással visszaélés vétségében [Btk. 395. § (1) bekezdés], 6 rb. szociális juttatással visszaélés vétségében [Btk. 395. § (1) bekezdés], 42 rb. közokirat-hamisítás büntetében [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont], 21 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont], 43 rb. hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345. §) és 16 rb. bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345. §).

Ezért dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlottat halmazati büntetésül 5 év szabadságvesztésre, 5 év közügyektől eltiltásra, 5 év orvosi foglalkozástól eltiltásra és 75.000.-Ft vagyonekobzásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg. Megállapította, hogy a kiszabott szabadságvesztésből legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

II.rendű vádlott neve II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett vesztegetés büntetében [1978. évi IV. törvény 251. § (1) bekezdés 2. fordulat], és ezért 8 hónap, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre ítélte. Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön, és hogy **II.rendű vádlott neve** II. r. vádlott - a felfüggesztett szabadságvesztés elrendelése esetén - a szabadságvesztés háromnegyed részének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

III.rendű vádlott neve III. r. vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett vesztegetés büntetében [1978. évi IV. törvény 251. § (1) bekezdés, (2) bekezdés 4. fordulat], és ezért 1 év 2 hónap, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre ítélte. Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön, és a felfüggesztett szabadságvesztés elrendelése esetén **III.rendű vádlott neve** III. r. vádlott a szabadságvesztés háromnegyed részének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

VII.rendű vádlott neve VII. r. vádlottat bűnösnek mondta ki költségvetési csalás büntetében [Btk. 396. § (1) bekezdés a) és b) pontja, (3) bekezdés b) pont], 2 rb. közokirat-hamisítás büntetében [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont] és 3 rb. hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345. §).

Ezért **VII.rendű vádlott neve** VII. r. vádlottat - halmazati büntetésül - 1 év 10 hónap, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre és 595.000.-Ft vagyonekobzásra ítélte. Megállapította, hogy **VII.rendű vádlott neve** VII. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön, és a VII. r. vádlott a felfüggesztett szabadságvesztés elrendelése esetén legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

XXI.rendű vádlott neve XXI. r. vádlottat bűnösnek mondta ki közokirat-hamisítás büntetében [1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c) pont, és ezért 1 évi próbára bocsátásra ítélte.

A Szegedi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bjk.673/2013/18-20., 23-24., 32., 34., 38., 39., 41., 43., 45., 47., 51. tételszám alatt kezelt parkolási igazolványokat elkobozta, míg az 1-17., 21., 22., 25., 31., 33., 35-37., 40., 42., 44., 46., 48-50. tételszám alatt kezelt első fokú orvosi szakvélemények, 26. tételszám alatti kérelem, 27. tételszám alatti átvételi elismervény, és a 28-30. tételszám alatti határozatok lefoglalását megszüntette, és azokat iratmellékletként rendelte kezelni.

Dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlott ellen 6 rb. szociális juttatással visszaélés vétsége [1978. évi IV. törvény 309. § (1) bekezdés] és bűnsegédként elkövetett szociális juttatással visszaélés vétsége [1978. évi IV. törvény 309. § (1) bekezdés] miatt folyamatban lévő büntetőeljárást megszüntette.

Rendelkezett az eljárás során felmerült összesen 3.057.256.-Ft bűnügyi költségből a vádlottakat külön-külön terhelő bűnügyi költség összegéről, míg megállapította, hogy a fennmaradó 378.969.-Ft bűnügyi költséget az állam viseli.

Az első fokú ítélet ellen fellebbezést jelentett be:

- az ügyész dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlott terhére a szabadságvesztés, a közügyektől és foglalkozástól eltiltás súlyosítása, **II.rendű vádlott neve** II. r. vádlott terhére eltérő minősítés, az 1978. évi IV. törvény 251. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés 4. fordulata szerint minősülő bűnsegédként elkövetett vesztegetés büntetében való bűnösségének megállapítása és a végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés és a próbaidő hosszabb időtartamban történő meghatározása érdekében,
- I.rendű vádlott neve I. r. vádlott és védője elsődlegesen a tényállás téves megállapítása miatt felmentés, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése céljából,
- **III.rendű vádlott neve** III. r. vádlott védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése végett,
- **VII.rendű vádlott neve** VII. r. vádlott védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan a büntetés enyhítése céljából, míg
- **XXI.rendű vádlott neve** XXI. r. vádlott enyhítés, a próbára bocsátás helyett megrovás alkalmazása érdekében.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.518/2012/3-IV. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. A vádlotti és védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

A Be. 351. § (2) bekezdés b) és d) pontjában meghatározott megalapozatlansági okok miatt álláspontja szerint az első fokú ítélet kisebb részleges megalapozatlanságban szenved, amely a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján a rendelkezésre álló iratokból az első fokú ítélet tényállásának kiegészítésével és a hiányos tényállás megalapozottá tételével a helyesen megállapított tényből helytálló ténybeli, majd jogi következtetés levonását követően orvosolható.

Mindezekre figyelemmel a tényállás kiegészítésére és helyesbítésére, valamint a bűnösségi körülményekre tett észrevételei mellett az első fokú ítélet megváltoztatását és dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlott bűnösségének 1 rb., a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő üzletszerűen elkövetett jelentős vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás büntetében, míg **II.rendű vádlott neve** II. r. vádlott bűnösségének az 1978. évi IV. törvény 251. § (1) bekezdésébe ütköző, és a (2) bekezdés 4. fordulata szerint büntetendő vesztegetés büntetéhez nyújtott bűnsegédi bűnrészségben történő megállapítását, dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlottal szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés, közügyektől és foglalkozástól eltiltás, **II.rendű vádlott neve** II. r. vádlottal szemben hosszabb tartamú - és végrehajtásában hosszabb időtartamú próbaidőre felfüggesztet - szabadságvesztés büntetés kiszabását indítványozta.

Dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülésen a felmentés iránt bejelentett fellebbezését azzal indokolta, hogy nem fűződött érdeke dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlottnak az általa is tudottan valótlan tartalmú, ún. hétpontos elsőfokú orvosszakértői vélemények ingyenes kiállításához úgy, hogy a költségvetési támogatásokból ő maga nem részesült. Álláspontja szerint felmerül a lehetősége a diagnosztikai tévedésnek azon esetekben, ahol vagy személyes vizsgálat elvégzésére, vagy a korábbi orvosi papírok bekérésére sor került, különösen azon személyek vonatkozásában, akik esetén az első fokú ítélet megállapítása szerint legalább öt-hat pont lett volna ténylegesen adható. Rámutatott arra is, hogy a mozgásszervi megbetegedések esetén a diagnosztikai tévedésnek nagy a lehetősége, ugyanis objektív módon az orvosi problémákat mérni nem lehet, a szubjektív elemeknek is jelentősége van.

Kifogásolta a bizonyítékok részben okszerűen, a logikai szabályaival ellentétes mérlegelését, és

ebből eredően a tényállás részbeni megalapozatlanságát is. Hivatkozott arra, hogy az első fokú ítéletnek a vonatkozó jogszabályok, állásfoglalások, okiratok alapján történt azon megállapítása, hogy dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlott több okból sem volt jogosult mozgásszervi kérdésben szakértői vélemény adni, több problémát is felvet. Így azt, hogy valamennyi első fokú szakvéleményen a tüdőgyógyászati szakambulancia bélyegzője szerepel úgy, hogy az okiraton mozgásszervi kérdésekkel összefüggésben kerültek adatok felvitelre. Az okirat kiállítására az I. r. vádlott tényleges munkavégzési helyén, a tüdőgyógyászati szakambulancián került sor, azaz a **kórház neve** olyan szervezeti egységében, amelynek csak pulmonológiai és légzésrehabilitációs egészségügyi szolgáltató tevékenység folytatására volt működési engedélye és hogy az I. r. vádlott nem rendelkezett sem személyében, sem az általa működtetett **betéti társaság neve** keretén belül mozgásszervi betegségekkel összefüggő egészségügyi szolgáltatásra való jogosultsággal, így az 1997. évi CLIV. törvény 110. § (2) bekezdése szerinti működési nyilvántartásban mozgásszervi rehabilitációs szakorvosként nem szerepel, azaz működési engedély hiányában nem volt rehabilitációs szakorvosnak tekinthető.

Erre figyelemmel álláspontja szerint a Btk. 291. §-ában meghatározott vesztegetés elfogadásának büntetettét nem követte el, mivel a szakvélemény kiállítására nem a terhelt munkakörébe tartozó és munkaköri leírásában szereplő munkakörével összefüggésben került sor. Erre figyelemmel bűncselekmény hiányában történő felmentő rendelkezés meghozatalát indítványozta.

Arra is rámutatott, hogy a I. tényállási pontban szereplő személyek részéről minimum 15.000.-Ft kifizetésének kétséget kizáró megállapítása esetén sem lenne megállapítható, hogy a gazdálkodó szervezet részére vagy érdekében végzett tevékenységével kapcsolatban kért vagy fogadott el előnyt. Erre figyelemmel álláspontja szerint legfeljebb 5 rb., a Btk. 373. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pontjának bc) alpontjába ütköző szabálysértési értékre, üzletszerűen elkövetett csalás vétsége lenne megállapítható, amely cselekmények álláspontja szerint mind az 1978. évi IV. törvény, mind a 2012. évi C. törvény alapján elévültek.

Vitatta az üzletszerűség megállapíthatóságát a vesztegetés tekintetében is, miután a 2007. július-november (I/1. tényállási pont), a 2007. december (I/2. tényállási pont), a 2009. február (I/3., I/4. tényállási pontok) és a 2009. március (I/5. tényállási pont) elkövetési idők között több mint egy év telt el úgy, hogy a terhelt havi 180.000.-Ft jövedelemmel, ingó- és ingatlan vagyonnal, rendezett családi háttérrel rendelkezett.

Különösen indokoltnak tartotta az üzletszerűség esetleges fennállásának vizsgálatát a I/3., 4. és 5. tényállási pontok esetében, amelynél a tényállás szerint dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlott nem beszélt, nem találkozott az első fokú szakvéleményhez jutó személyekkel, így **személy1 neve**, **személy2 neve** és **személy3 neve**. A szakvélemény keletkezése körülményeiről és annak ellentételezéséről és állításuk szerint más személynek - a rokonuk munkáltatójának, **II.rendű vádlott neve** II. r. vádlottnak (I/3. tényállás), illetve ismeretlen roma személynek (I/4. tényállás), illetve **III.rendű vádlott neve** III. r. vádlottnak (I/5. tényállás) - fizettek 20.000, 30.000, illetve 60.000.-Ft-ot. Hangsúlyozta, hogy az első fokú ítélet 58., 59., 61., 64. és 73. oldalán is kifejtésre került az, hogy az I. r. vádlott személyéhez köthető szakértői vélemények több mint 90%-át ingyenesen kapták meg az abban részesült személyek, mint ahogy az ítélet 73. oldal 2. bekezdésében rögzítette az első fokú bíróság, hogy a II-VII. tényállási pontban érintett vádlottak, illetve tanúk azon nyilatkozatát, miszerint a szakértői véleményekért nem fizettek dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlott részére, azt ingyenesen kapták meg.

Erre figyelemmel abból, hogy két esetben a bíróság tényyszerűen rögzíthetőnek látta

15.000-15.000.-Ft I. r. vádlott által kérését, illetve elfogadását, álláspontja szerint a Be. 4. § (2) bekezdése szerinti kétséget kizáró bizonyossággal a I/3., 4., 5. tényállási pontokra a közvetítőkön keresztül történt fizetésre nem vonható le következtetés.

A II-VII. tényállási pontok vonatkozásában az elsőfokú bíróság bizonyíték értékelő és mérlegelő tevékenységével kapcsolatos aggályaként fogalmazta meg azt, hogy a dolgozók az első fokú orvosszakértői vélemények általuk történt átvételekor munkáltatóiktól, így **II.rendű vádlott neve** II. r. és a **V.rendű vádlott neve** V. r. vádlottól, valamint **személy neve**4től „tájékoztatást kaptak, hogy ezt a papírt esetlegesen milyen kedvezményre lehet igénybe venni" (első fokú ítélet 59. oldal 1. bekezdés, 60. oldal 5. bekezdés). A munkáltatók tisztában voltak azzal, hogy az általuk beszerzett hét pontos első fokú orvosszakértői véleményt kapott dolgozók milyen tényleges fizikai állapotban vannak, és ennek ellenére a dolgozók által igényelt közokiratok és támogatások tekintetében kizárólag dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlott vonatkozásában került sor vádemelésre, illetve marasztaló ítélet meghozatalára.

Álláspontja szerint az első fokú ítélet 61-65. oldalán részletezett, a költségvetési támogatásokat és parkolókártyát igénylő személyek vallomásaiból kizárólag arra lehet következtetést levonni, hogy dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlott legfeljebb arról tudhatott, hogy parkolókártyát, illetve fürdősoba akadálymentesítési támogatást lehet igényelni az általa kiállított első fokú orvosi szakvélemény alapján. Az egyéb támogatások igénybevételének lehetőségére vonatkozó I. r. vádlotti tényleges tudattartalomra azonban okszerű következtetést levonni nem lehet. Erre figyelemmel a költségvetési csalásként, szociális juttatással visszaélésként, közokirat-hamisításként és hamis magánokirat felhasználásként elbírált cselekmények tekintetében is indítványozta az I. r. vádlott teljes körű felmentését.

Érthetetlennek találta azt, hogy az elsőfokú orvosszakértői vélemények vonatkozásában a működési nyilvántartásban mozgásszervi rehabilitációs szakorvosként nem szereplő, a szakvélemény kiállítására személyében semmilyen jogcímen nem jogosult dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlottól származó iratok a költségvetési támogatást biztosító hatóságoknak, szervezeteknek hogyan volt befogadható úgy, hogy a szakvéleményen elkülönült helyen, elkülönült szervezeti egységként működő tüdőgyógyászati szakambulancia pecsétje szerepelt. Ez felveti annak a kérdését, hogy a hamisnak értékelt szakértői vélemény valóban alkalmas volt-e a megtévesztésre, hiszen a szakvéleményből annak egyértelműen ki kellett volna derülnie, hogy azt háziorvos, vagy a mozgásszervi problémák kezelésére nézve szakorvosnak tekinthető orvos állította-e ki.

A büntetés enyhítése körében különös súllyal indítványozta figyelembe venni az igen jelentős időmúlást, a három kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodást és a részbeni bűnsegédi bűnrészességet. Utalt a Győri Ítélet tábla azon ítéletére, amelyben - bár az elkövetési érték meghaladta az 50 millió forint értékhatárt, amely miatt a büntetési tétel 5-10 évig terjedő szabadságvesztés volt - nem látta indokoltnak végrehajtandó szabadságvesztés kiszabását a büntetlen előéletű vádlottakkal szemben. Mindezekre figyelemmel az I. r. vádlottal szemben lényegesen enyhébb büntetés és a kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztését, továbbá a közügyek gyakorlásától és az orvosi foglalkozástól eltiltás, valamint a vagyonelkobzás mellőzését, ennek hiányában azok mérséklését indítványozta.

II.rendű vádlott neve II. r. vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülésen az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a megállapított tényállásból helyes jogi következtetést vont le, a bűnösség megállapítását, a jogi minősítést és a büntetés kiszabását illetően is.

III.rendű vádlott neve III. r. vádlott védője a bejelentett fellebbezését változatlanul fenntartotta, elsődlegesen a III. r. vádlott felmentését, másodlagosan a vele szemben kiszabott büntetés lényeges enyhítését indítványozta. Álláspontja szerint - csatlakozva a dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlott védője által kifejtettekhez - nem lehet kétséget kizáró módon megállapítani, hogy amennyiben esetlegesen cselekményét üzletszerűen követte volna el az I. r. vádlott, úgy erről **III.rendű vádlott neve** III. r. vádlott tudomással bírt, illetve hogy abból hasznot húzott volna. Álláspontja szerint életszerűtlen, hogy valaki mások megsegítésére kövessen el bűncselekményt. **személy neve** tanú vallomásaán kívül más bizonyíték nem támasztja alá **III.rendű vádlott neve** III. r. vádlott bűnösségét, miután a cselekmény elkövetését tagadta.

A belső arányosságra, az enyhítő körülményekre, **III.rendű vádlott neve** III. r. vádlott büntetlen előéletére és arra figyelemmel, hogy egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, nem indult vele szemben újabb büntetőeljárás, továbbá a jelentős időmúlás miatt másodlagosan **III.rendű vádlott neve** III. r. vádlottal szemben kiszabott büntetés lényeges enyhítését indítványozta.

VII.rendű vádlott neve VII. r. vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülésen az elsődlegesen a felmentésre, másodlagosan az enyhítésre irányuló fellebbezését fenntartotta, amelyet azzal indokolt, hogy **VII.rendű vádlott neve** VII. r. vádlott az eljárás során ténybeli beismerő vallomást tett a vonatkozásban, hogy milyen körülmények között találkozott dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlottal, illetve hogy tévedésben volt a tekintetben, hogy jogszerűen állította ki a szakvéleményt. Utalt arra, hogy **VII.rendű vádlott neve** VII. r. vádlott ténylegesen mozgásszervi megbetegedésben szenvedett és megkérdezte dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlottól, hogy a hétpontos kártyára jogosult-e, amelyre igenlő választ kapott, és amelyért nem fizetett az I. r. vádlott részére. Indítványozta, hogy az ítéletábla fogadja el azon védekezését, amely szerint tévedésben volt, és mentse fel őt az ellene emelt bűncselekmények vádjá alól.

A büntetés enyhítése érdekében bejelentett fellebbezésének indokául előadta, hogy **VII.rendű vádlott neve** VII. r. vádlott büntetlen előéletére, a rendkívüli időmúlásra és arra figyelemmel, hogy egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, a büntetési célok figyelembe vétele mellett lehetőség van a büntetés jelentős enyhítésére.

XXI.rendű vádlott neve XXI. r. vádlott védője az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezést azzal indokolta, hogy **XXI.rendű vádlott neve** XXI. r. vádlott által elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyához, a XXI. r. vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességhez, a bűnösség fokához mérten aránytalanul eltúlzott a vele szemben alkalmazott próbára bocsátás, és az esetében értékelt enyhítő körülmények hangsúlyozottabb figyelembe vétele mellett elegendő megrovás alkalmazása.

Az ítéletábla a bejelentett fellebbezések közül **II.rendű vádlott neve** II. r., **III.rendű vádlott neve** III. r. és **XXI.rendű vádlott neve** XXI. r. vádlottak büntetéseinek enyhítését célzó fellebbezéseket találta alaposnak, míg a további fellebbezések alaptalannak bizonyultak.

A másodfokú bíróság a Be. 348. § (1)-(2) bekezdése és a Be. 349. § (1) bekezdése alapján eljárva az ítéletnek a fellebbezésekkel érintett vádlottakra vonatkozó részét az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. Ennek során azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés nélkül folytatta le az eljárást.

Az elsőfokú bíróság eleget tett tényállás felderítési feladatának a vád elbírálásához szükséges körben és mértékben. További bizonyításnak helye nem volt, arra a jogosultak sem terjesztettek elő

indítványt.

Az elsőfokú bíróság bizonyítást vett fel azon bizonyítandó tényekre vonatkozóan, amelyek alapján részletesen tisztázta, hogy dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlottnak volt-e jogosultsága súlyos mozgáskorlátozottságot megállapító szakvélemény elkészítésére a vonatkozó jogszabályok tükrében, figyelembe véve dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlott munkaköri leírását és szakképzettségét. Az I. r. vádlott tagadó vallomásával szemben helytállóan állapította meg, hogy dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlott nem volt jogosult a súlyos mozgáskorlátozottságot igazoló szakvélemények elkészítésére.

Ugyancsak részletes bizonyítást folytatott le arra nézve, hogy milyen kedvezmény vagy jogosultság igénybevételére került sor a szakvélemények birtokába jutott vádlottak és más személyek részéről az elkészített szakvélemény felhasználásával. Megfelelő alapossággal, a vádlottak és a tanúk kihallgatásával, az igazságügyi orvosszakértő vonatkozó szakvéleményeinek és az okiratoknak az ismertetésével tisztázta dr. I.rendű vádlott neve I. r., **II.rendű vádlott neve II. r.**, **III.rendű vádlott neve III. r.**, **VII.rendű vádlott neve VII. r.** és **XXI.rendű vádlott neve XXI. r.** vádlottak szerepét.

Az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének teljesítése során a beszerzett lényeges bizonyítékokat a mérlegelési körébe vonta, és ennek keretében számot adott arról, hogy a bűncselekmények elkövetését és bűnösségüket tagadó dr. I.rendű vádlott neve I. r. és **III.rendű vádlott neve III. r.** vádlottak vallomásával szemben a tényállást miért a beismerő vallomást tett **II.rendű vádlott neve II. r.**, **VII.rendű vádlott neve VII. r.** és **VII.rendű vádlott neve XXI. r.** vádlottak ténybeli beismerő, valamint **XXI.rendű vádlott neve XXI. r.** vádlott bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomása alapján állapította meg.

Az I/1. és 2. tényállási pont vonatkozásában **személy neve5** és **személy neve6** tanúk vallomásait, a nyomozati eljárás során becsatolt 3 db autósosó kártyáról szóló számlát értékelte. E körben kiemelkedő jelentőséget tulajdonított **személy neve5** tanú vallomása vizsgálatának. Nevezett tanú arra is vallomást tett, hogy miután neki már megvolt az ún. hétpontos papírja, és felmerült, hogy **személy neve7**nének is szüksége lenne arra, ezért bemutatta **személy neve7**nét dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlottnak. Megjelentek dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlott irodájában és itt **személy neve7**né megkérdezte az I. r. vádlottól, hogy kiállítaná-e részére azt. Amikor az I. r. vádlott igenlő választ adott és megkérdezte **személy neve7**nét, hogy tudja-e a „tarifát”. Miután jelezte, hogy nem ismert előtte a „tarifa”, közölte, hogy 15.000.-Ft az ára a szakvéleménynek. **személy neve5** tanú vallomásának vizsgálata során az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy ugyan a tanú maga is elismerte, hogy az I. r. vádlottal később haragos viszonyba került, és fel is jelentette szakmai szervezeteknél, azonban a tanú a nyomozás során mentességi jogára történt figyelmeztetését követően több alkalommal fenntartotta és megismételte az önmagát esetlegesen bűncselekmény elkövetésével vádoló vallomását, amikor még nem volt tudomása arról, hogy esetlegesen a vallomása alapján vele szemben indulhat-e büntetőeljárás. Erre figyelemmel, valamint arra is, hogy férje, **személy neve6** mindenben alátámasztotta a tanú vallomását, az elsőfokú bíróság aggálytalannak találta **személy neve5** tanú vallomásait és azt bizonyítékként értékelte, amit a másodfokú bíróság is osztott.

Az I/3. tényállási ponttal összefüggésben értékelte a törvényszék az I. r. vádlott védekezését alátámasztani látszott **II.rendű vádlott neve II. r.** vádlottnak a bírósági tárgyaláson akként megváltoztatott vallomását, hogy nem **személy neve 8** tanú felesége volt az, aki megkérdezte tőle, hogy elintézné-e a férjének a hétpontos papírt. **személy neve 8** tanú nyomozati eljárás elején megtett vallomásait feleségének a vallomásai is nagyobb részt alátámasztották, szemben a saját, illetve

II.rendű vádlott neve II. r. vádlott későbbi vallomásaival. Erre, továbbá azon körülményre figyelemmel, hogy **II.rendű vádlott neve** II. r. vádlott és **személy neve 8** tanú próbálták a későbbiek folyamán a vallomásaikat egymáshoz igazítani, ezen későbbi megváltoztatott vallomásukat, illetve a II. r. vádlott védekezését az elsőfokú bíróság elvetette, és **személy neve 8** tanú korábban tett nyomozati vallomása, **személy neve11** tanú vallomása, továbbá **személy neve9** és **személy neve10** tanúk vallomásainak helytálló mérlegelése alapján állapította meg.

Az I/4. tényállási pontban írtak megállapítása során az elsőfokú bíróság téves ténybeli következtetéssel állapított meg bűnösséget megalapozó tényállást. Az elsőfokú ítélet ezen tényállási pontban az állapította meg, hogy **IV.rendű vádlott neve** volt IV. r. vádlott a szakértői véleményt közvetítő személy részére a szakértői vélemény átadásakor fizette ki az általa ígért 30.000.-Ft-ot, amely szakvélemény kiállításáért az I. r. vádlott pontosan meg nem határozható összeget, de minimum 15.000.-Ft jogtalan előnyt vett át az eljárás során ismeretlenül maradt személytől. Az eljárás során ismeretlenül maradt személy annak tudatában kért 30.000.-Ft jogtalan előnyt **IV.rendű vádlott neve** volt IV. r. vádlottól, hogy tisztában volt azzal, hogy dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlott súlyos mozgáskorlátozottságot igazoló első fokú orvosszakértői véleményt állít ki, és ennek során egyetért a jogtalan előnyt közvetítő személy ellenérték kérésével.

Az első fokú ítélet 52. oldal 4. bekezdésében rögzítettek szerint miután az I. r. vádlott által kiállított szakértői vélemény a volt IV. r. vádlott vonatkozásában is ugyanazt a pontozási rendszert tartalmazta, mint az összes többi általa kiállított szakértői vélemény, ebből következően az I. r. vádlott az első fokú szakértői véleményeket a tényleges állapot ismerete nélkül állította ki. Ugyanezen oldal 1. bekezdésében rögzítettek szerint amennyiben az I. r. vádlott a kérdéses szakértői véleményt nem pénzért készítette volna, semmi nem indokolta azt, hogy a volt IV. r. vádlott részére, aki korábban egyáltalán nem járt a rendelésén, miért állította volna ki.

Ez azonban megalapozatlan következtetés. Önmagában ugyanis abból, hogy **IV.rendű vádlott neve** volt IV. r. vádlott utólag fizetett egy ismeretlen személynek a szakvéleményért 30.000 forintot, és hogy az I. r. vádlott nem vizsgálta őt meg, s a dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlott által kiállított orvosszakértői vélemény valamennyi személy vonatkozásában ugyanazt a pontozási rendszert tartalmazza, logikailag még nem következik az, hogy ezen szakvéleményért az I. r. vádlott előre pénzt kért volna, vagy utólag pénzt fogadott volna el. Az elsőfokú bíróság erre vonatkozó ténybeli következtetése megalapozatlan, azaz téves volt.

Ezért az ítélet tábla az elsőfokú bíróság általi téves ténybeli következtetést mellőzte, s - a később is említésre kerülők szerint - akként helyesbítette a tényállás I/4. pontját, hogy mellőzte a 19. oldal 4. bekezdéséből azt a megállapítást, hogy „-az ismeretlen személyen keresztül elfogadva **IV.rendű vádlott neve** IV. r. vádlott azon közlését, hogy a szakértői vélemény kiállításáért a későbbiek során fogja megkapni a pontosan meg nem határozható összegű, de minimum 15.000 forint jogtalan előnyt-”, valamint mellőzte a 19. oldal 7. bekezdésében írtakat. Mindezek pedig dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlottnak ezen bűncselekmény vádja alól - mert nem állapítható meg bűncselekmény elkövetése - a felmentését eredményezte, s az ítélet tábla az I. r. vádlottat az ellene vesztegetés büntette [1978. évi IV. törvény 251. § (1) bek., (2) bek. 4. fordulat] miatt emelt vád alól a Be. 6. § (3) bekezdés b) pont 1. fordulata és a Be. 345. § figyelembevételével a Be. 331. § (1) bekezdése alapján felmentette.

Az első fokú ítéleti tényállás I/5. tényállási pont megállapítása során ugyanakkor helyesen következtetett az elsőfokú bíróság az I. r. vádlott bűnösségére és megfelelő indokát adta annak, hogy dr. I.rendű vádlott neve I. és **III.rendű vádlott neve** III. r. vádlott tagadó vallomásával

szemben a tényállást miért **személy neve3**, **személy neve12**, valamint **személy neve13** tanúk vallomásai és az igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján állapította meg.

Az elsőfokú bíróság azonban a tényállás ugyanezen pontjában írtakat illetően tévesen következtetett arra, hogy **III.rendű vádlott neve** III. r. vádlott tudomást szerzett arról, hogy dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlott orvosi kötelezettségét megszegve az érintett személyek személyes vizsgálata, illetve orvosi dokumentációk megtekintése nélkül, rendszeres hasznoszerzésre törekedve foglalkozott súlyos fokú mozgáskorlátozottságot igazoló szakértői vélemény kiállításával, vagyis, hogy tudomással bírt arról, hogy dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlott a bűncselekményt üzletszerűen követte el.

III.rendű vádlott neve III. r. vádlott kizárólag abban az esetben vonható bűnsegédként elkövetett vesztegetés büntetésében [1978. évi IV. törvény 251. § (1) bekezdés, (2) bekezdés 4. fordulata] felelősségre, ha tudott arról, hogy az I. r. vádlott rendszeres hasznoszerzésre törekedve foglalkozott az orvosi dokumentációk megtekintése, az érintett személyek személyes vizsgálata nélkül súlyos fokú mozgáskorlátozottságot igazoló szakértői vélemény kiállításával. Erre vonatkozó tudomást illetően az eljárásban bizonyíték azonban egyáltalán nem merült fel, s ilyen következtetés nem is vonható le semmiből.

személy neve3 tanú azon vallomása alapján, hogy **III.rendű vádlott neve** III. r. vádlott azt mondta neki, hogy jobb, ha minél hamarabb fizet, mivel az, aki kiállítja a szakvéleményt, a „... doktor” nevű tudógyógyász szakorvos - akinek másik szakmája is van s ezért állíthat ki ilyen jellegű papírt - szabadságra megy (nyomozati iratok III. kötet 411. oldal 6. bekezdés, 413. oldal 6. bekezdés, első fokú 66. számú tárgyalási jegyzőkönyv 20. oldal 3. bekezdés), helytállóan vonta le azt a következtetést az elsőfokú bíróság, hogy a pénzt dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlott kérte és kapta a szakvélemény elkészítéséért, és hogy a pénzösszeg átadása összefüggésben volt a szakvélemény kiadásával.

Ugyanakkor nem következik a tényállásból az, hogy **III.rendű vádlott neve** III. r. vádlott tudomással bírt dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlott elkövetésének üzletszerű jellegéről, amelynek megállapítása a bizonyítékok egyébként iratszerű mérlegelése (első fokú ítélet 55.-56. oldal) mellett téves tudati ténybeli következtetés eredménye volt. **személy neve3** tanúvallomása szerint részére azt mondta **III.rendű vádlott neve** III. r. vádlott, hogy **személy neve12**t, valamint **személy neve13** is meg fogja kérdezni ugyanerről (nyomozati iratok III. kötet 411. oldal 7-9. bekezdés, első fokú 66. számú tárgyalási jegyzőkönyv 20. oldal 3. bekezdés). **III.rendű vádlott neve** III. r. vádlott azt cáfoló és erre nézve is tagadó vallomását e vonatkozásban alátámasztotta **személy neve12** (nyomozati iratok IV. kötet 371. oldal 4. bekezdés, első fokú 66. számú tárgyalási jegyzőkönyv 22. oldal 3., 4. bekezdés) és **személy neve13** (nyomozati iratok VI. kötet 221. oldal 2. bekezdés, 223. oldal első 4 bekezdése, első fokú 66. számú jegyzőkönyv 7. bekezdés) tanúk vallomása is, akik elmondták, hogy őket a III. r. vádlott nem kérdezte meg ezzel kapcsolatban.

Az elsőfokú bíróság a dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlott által elkészített szakvélemények felhasználására vonatkozóan is részletes bizonyítást folytatott le, külön csoportosította a súlyos mozgáskorlátozottak részére adható parkolóengedély, a megváltozott munkaképességű dolgozók foglalkoztatása után igényelhető bértámogatás, a gépjármű adófizetési kötelezettség alóli mentesítés, a közlekedési támogatás, a személygépkocsi szerzési támogatás és akadálymentes lakás kialakításához járó vissza nem térítendő költségvetési támogatás eseteit (II-VII. tényállási pontok).

A másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság alapvetően az iratok tartalmával

megegyezően vette figyelembe a bizonyítékokat és a logika szabályait is megtartva állapította meg a tényállást. Ezért a bizonyítékok mérlegelésén keresztül a tényállást támadó és a felmentést célzó fellebbezések eredményre nem vezethettek. Kivételt ez alól a fentiekben részletezettek szerinti I/4. tényállási pontban megállapítottak képezték.

Egyebekben a bizonyítékok mérlegelése nem volt érdemben vitatható a bizonyítékok szabad mérlegelésének elvére tekintettel, és az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás csaknem teljes egészében megalapozottnak bizonyult.

Az iratok tartalma és ténybeli következtetések alapján az ítélet tábla az alábbiak szerint egészítette ki és helyesbítette [Be. 352. § (1) bekezdés a) és b) pont] a tényállást:

Dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlott anyanyelve magyar (nyom. iratok XXVII. kötet 255. lapszám), vagyonát képezi a **ingatlan címe** házassági ingatlan ½ tulajdoni hányada.

Az ítélet tábla a 13. oldal 1. és 2. bekezdésében, a 16. oldal 4. bekezdésében, 20. oldal 5. bekezdésében, 21. oldal 4. bekezdésében írt jogszabályi hivatkozásokat a jogi indokolásba utalta. Ezen helyesbítés azért vált szükségessé, mert az irányadó bírói gyakorlat szerint az ún. keretdispozíciókat tartalommal kitöltő jogszabályok felsorolása, értelmezése nem ténykérdés. Ekkor ugyanis a jogi értékelés, a jogi következtetések levonása két szinten valósul meg. Az első fázisban a ténymegállapításokat kell az igazgatási jogszabály rendelkezéseivel egybevetni, és csak ezt követően lehet állást foglalni abban a kérdésben, hogy a szóban forgó cselekmény megvalósította-e valamely keretdispozíció törvényi tényállását. Mindkét szinten jogi értékelés, nem pedig ténymegállapítás történik; következésképpen az erre vonatkozó érvek kifejtésének a jogi indokolás körében van helye (BH2007.218.).

Ezzel együtt helyesbítette és kiegészítette az ítélet tábla az első fokú ítélet 13. oldal 2. és 3. bekezdésében hivatkozott jogszabályokat azzal, hogy azok helyesen 1997. évi CLIV. törvény és 164/1995. (XII.27.) Korm. rendelet, míg ezen kormányrendelet 20. § (5) bekezdése szerint minősül közokiratnak a szakvélemény.

A 13. oldal 4. bekezdésében dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlott a tevékenysége során 2007. január 10. napjától - helyesen - 2010. április 20. napjáig bezárólag állította ki a hivatkozott első fokú orvosszakértői véleményeket.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség átiratában írtaknak megfelelően és azzal egyetértve egészítette ki az ítélet tábla az első fokú ítéleti tényállást azzal, hogy **IV.rendű vádlott neve** volt IV. r. vádlott 2013. szeptember 28. napján elhalálozott (első fokú iratok között 49. sorszám alatti halotti anyakönyvi kivonat). A törvényszék erre vonatkozóan az 1.B.37/2013/74/II. számú végzésével megszüntette a büntetőeljárást, azonban ítéletében végig úgy említi **IV.rendű vádlott neve** IV. r. vádlottat, mintha élő személy lenne, és csak a 64. oldal 6. bekezdésében tesz említést a haláláról.

A Békés Megyei Főügyészség 2013. július 13. napján kelt B.599/2009/92. számú határozatával dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlottal szemben 19 rb. az 1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés c) pontja szerint minősülő szabálysértési értékre, üzletszerűen elkövetett csalás vétsége és 15 rb., az 1978. évi IV. törvény 276. §-ába ütköző magánokirat-hamisítás vétsége, illetve **VII.rendű vádlott neve** VII. r. vádlottal szemben 3 rb., az 1978. évi IV. törvény 276. §-ába ütköző magánokirat-hamisítás vétsége miatt indult nyomozást bűncselekmény hiánya okából megszüntette.

Az első fokú ítélet 13. oldal utolsó bekezdés A./ pontjában lévő felsorolásból kimaradt **XVII.rendű vádlott neve** XVII. r. vádlott, amelyet az ítéletábra ezúton pótol.

A 19. és a 20. oldalon található tényállási pontok számozása helyesen I/4. és I/5.

A fentebb kifejtettek szerint a 19. oldal alulról 3. bekezdését (az I/4. tényállási pontból) mellőzte, azaz, hogy jogtalan előnyt vett át az I. r. vádlott az eljárás során ismeretlenül maradt személytől.

A 19. oldal alulról 5. bekezdését mellőzte, mivel az I. r. vádlott által készített okirat jellege nem a tényállás részét képezi, ráadásul tves is volt, hiszen az kiállított szakvélemény közokiratnak minősül a hivatkozott 164/1995. (XII.27.) Korm. rendelet 20. § (5) bekezdése alapján.

Ugyancsak a már korábban kifejtettek szerint a másodfokú bíróság mint megalapozatlansága folytán helytelen ténybeli következtetést mellőzte (az ítéleti tényállás I/4. pontja) a 20. oldal 1. bekezdéséből, hogy I.rendű vádlott neve I. r. vádlott a súlyos mozgáskorlátozottságot igazoló első fokú orvosszakértői vélemény kiállítása során egyetértett a jogtalan előnyt közvetítő személy ellenérték kérésével.

A 20. oldal 3. bekezdéséből (I/5. tényállás) **III.rendű vádlott neve** III. r. vádlott tudattartalmára tett megállapítást - az előzőekben már kifejtetteknek megfelelően - mellőzte arra vonatkozóan, hogy a III. r. vádlott tudomást szerzett arról, hogy az I. r. vádlott haszonszerzésre törekedve foglalkozott súlyos fokú mozgáskorlátozottságot igazoló szakértői vélemény kiállításával.

A 20. oldal alulról a 3. bekezdéséből és a 34. oldal alulról a 2. bekezdéséből mellőzte a szakvélemény valótlan tartalmú magánokiratkénti minősítésére vonatkozó - egyébként is téves - jogi jellegű megállapítást.

A 30. oldal 1. bekezdésében lévő felsorolást kiegészítette **személy neve**14 részére **kiállítás helye**, 2004. január 14. napján kiállított **igazolvány sorszáma** sorszámú súlyos mozgáskorlátozott személyek részére járó parkolási igazolvánnyal (nyom. iratok X. kötet 371. lapszám).

A V/1/b. tényállási pontot a 33. oldal 2. bekezdését kiegészítette azzal, hogy a súlyos mozgáskorlátozott személynek járó közlekedési támogatásokat kiutalták (nyom. iratok X. kötetben szereplő okiratok, valamint a nyom. iratok VII. melléklet és XXVIII. kötet 129. oldal).

A VI. tényállási pontot 2/c. ponttal egészítette ki a 37. oldal 3. és 4. bekezdése elé.

A 39. oldal utolsó előtti bekezdését azzal helyesbítette, hogy dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlott az ítéleti tényállásban írt cselekményeivel mindösszesen 57.906.515.-Ft vagyoni hátrányt kísérelt meg okozni az állami költségvetésnek, a költségvetést ténylegesen ért vagyoni hátrány összege 24.231.439.-Ft.

A fenti helyesbítésekkel és kiegészítésekkel együtt az elsőfokú bíróság megalapozott tényállást állapított meg, amelyet az ítéletábra a felülbírálat alapjául elfogadott.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás lényege szerint (I. tényállás) dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlott alakilag hamis és tartalmilag valótlan első fokú orvosi szakvéleményt állított ki működési körében, amelyért négy esetben (I/1., 2., 3., 5. tényállási pontok) kért, illetve kapott

alkalmanként legalább 15.000.-Ft vagyoni előnyt. A szakvéleményekben rögzítettek szerint az azon szereplő személyek állapota minden esetben a súlyos mozgáskorlátozottság megállapításához szükséges pontszámot elérte. Miután dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlott a működési nyilvántartásban mozgásszervi rehabilitációs szakorvosként nem szerepelt, illetve egyéni egészségügyi vállalkozóként sem rendelkezett mozgásszervi rehabilitációs egészségügyi szolgáltatás nyújtására illetve első fokú orvosi szakvélemények kiállítására az illetékes egészségügyi államigazgatási szerv által kiadott működési engedéllyel, erre figyelemmel alakilag hamis közokiratokat készített. Mindezekben túl tartalmilag is valótlannak bizonyultak a szakvélemények az ítéletben részletezett „álbetegek” vonatkozásában. Ahogy arra dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlott védője is hivatkozott, tüdőgyógyászati és tüdőgondozási szakma végzésére rendelkezett jogosultsággal, azonban kórházi szakorvosként úgy tüntette fel magát a **kórház neve** Tüdőgyógyászati Rehabilitációs Osztályon kihelyezett névtábláján, mintha mozgásszervi betegségekkel összefüggő egészségügyi szolgáltatásra és ezzel összefüggő orvosszakértői vélemény kiállítására is jogosult lett volna. Ezen magatartása eredményes is volt, hiszen az általa kiállított súlyos mozgáskorlátozottságot megállapító szakvélemények alapján az eljáró hatóságok azt befogadva határozatokat hoztak és megállapították az érintett személyek részére a tényállásban írt esetekben a súlyos mozgáskorlátozott személyeknek járó kedvezményeket. Erre figyelemmel - szemben a védő által hivatkozottakkal - a gazdálkodó szervezet dolgozójaként, a működésével kapcsolatban fejtette ki ezen magatartását, amelyért az említett négy esetben kért és kapott vagyoni előnyt.

Dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlott tisztában volt azzal, hogy különböző vagyoni kedvezményeket lehet elérni az általa kiadott hamis és valótlan tartalmú első fokú orvosi szakvélemények felhasználásával. Így a súlyosan mozgáskorlátozottak részére adható parkolóengedélyt, a megváltozott munkaképességű dolgozók foglalkoztatása után igényelhető bértámogatást, a gépjármű-adófizetési kötelezettség alóli mentesítést, közlekedési támogatást, személygépkocsi-szerzési támogatást és akadálymentes lakás kialakításához járó vissza nem térítendő költségvetési támogatást. Azzal nem törődve fejtette ki ezen magatartását, hogy milyen körben, hányan fogják azt felhasználni, s abba belenyugodva cselekedett, hogy akárhányszor alkalommal, bármilyen nagyságú vagyoni hátrányt lehet okozni a szakvélemények felhasználásával a költségvetésnek. Így, az általa kiadott első fokú orvosi szakvélemények korlátlan körű és számú felhasználásához járult hozzá. Miután az elkészített szakvélemények a fentebb kifejtettek szerint alakilag eleve hamisak voltak, ezért a védő által hivatkozott esetleges diagnosztikai tévedésnek nincs is relevanciája.

Abban az első fokú bíróság helyesen foglalt állást, hogy azon esetekben, ahol a felhasználó személy tudta, hogy valótlan tartalmú az első fokú orvosi szakvélemény, ezen esetekben dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlott bűnsegédként, míg azon esetekben, ahol nem bírt tudomással a szakvéleményt felhasználó annak valótlan tartalmáról, akkor közvetett tettesként valósította meg a bűncselekményeket.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság tévesen alkalmazta az elbíráláskor hatályos büntető törvényt és tévesen állapította meg, hogy az elbíráláskor hatályos büntető törvény enyhébb elbírálást biztosít dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlott részére.

Azt helyesen állapította meg, hogy az utolsó elkövetési időpont a dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlott által kiállított IV/2/a. tényállási pontban írt **személy neve**15 nevére kiállított valótlan tartalmú szakvélemény utolsó felhasználási időpontja,; 2011. augusztus 1. napja volt.

Azt azonban már tévesen állapította meg, hogy az I. r. vádlott terhére megállapított

bűncselekmények büntetési tétele az elkövetéskori és az elbíráláskori büntető törvényben azonos. Ebből kiindulva tévesen jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy mivel nincs egyéb eltérés a két büntető törvény között, ezért a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontjának kedvezőbb meghatározása folytán a hatályos büntető törvény az enyhébb elbírálhatóság lehetőségét biztosítja.

Az ítélet tábla a következő szempontokat értékelve foglalt állást az időbeli hatály kérdésében dr. I. rendű vádlott neve I. r. vádlott vonatkozásában:

Az első fokú ítélet II-VII. tényállási pontjaiban rögzítettek szerint, a tényállás kiegészítésére is figyelemmel, dr. I. rendű vádlott neve I. r. vádlott 57.906.515.-Ft vagyoni hátrányt kísérelt meg okozni cselekményeivel az állami költségvetésnek, míg a ténylegesen okozott vagyoni hátrány 24.231.439.-Ft.

Az üzletszerű elkövetés az elkövetéskori büntető törvény szerint az adócsalás körében nem képezett minősítő körülményt, míg az elbíráláskor a költségvetési csalás esetében már igen. Az ítélet tábla erre figyelemmel azt állapította meg, hogy dr. I. rendű vádlott neve I. r. vádlott adóelvonással végrehajtott cselekvősége a hatályos büntető törvénykönyv (2012. évi C. törvény) alapján a 396. § (1) bekezdés a) pontjában meghatározott és az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő és büntetendő különösen nagy - a Btk. 459. § (6) bekezdés d) pont szerint 50.000.001-500.000.000.-Ft közötti - vagyoni hátrányt okozó, üzletszerűen elkövetett költségvetési csalás büntetendően minősülne, amelynek büntetési tétele 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztés.

A korábbi és hatályos büntető törvény azonos tartalmú fogalma szerint üzletszerűen követi el a bűncselekményt, aki ugyanolyan, vagy hasonló jellegű bűncselekmények elkövetése révén rendszeres haszonszerzésre törekszik [1978. évi IV. törvény 137. § 9. pont, 2012. évi C. törvény 459. § (1) bekezdés 28. pont].

Miután az I. r. vádlott 71 alakilag és tartalmilag hamis első fokú orvosszakértői véleményt állított ki (tényállás A és B pontjai), amely kapcsán a tudata kiterjedt az akárhányszori mozgáskorlátozott személyek részére járó támogatás igénybevételére, az ismétlődés többszörös, így - szemben a védői állásponttal is - a rendszeres haszonszerzésre törekvés megállapítható.

A költségvetési csalás esetén (2012. évi C. törvény) a törvényhozó célja az volt, hogy minden olyan büntetendő magatartást, amely a legszélesebb körben meghatározott költségvetés legtágabban meghatározott vagyoni sérelmével járhat, a költségvetési csalás tényállásába illessze. A költségvetési csalás tényállása olyan törvényi egység, amely akár egymással össze nem függő cselekményeket olvaszt egyetlen bűncselekmény tényállásába. Ennél fogva nem kizárt a bűncselekmény egységként értékelése az egyébként térben és időben is elkülönülten végrehajtott cselekményeknek. Az ilyen önmagukban is bűncselekmény megállapítását eredményező rész-cselekmények alapját képezhetik a több ugyanolyan bűncselekmény megállapításának az üzletszerű elkövetés fogalmában. Az üzletszerűség megállapítható akkor is, ha e célzat nem realizálódik, vagyis, ha az elkövető nem jut hozzá az általa remélt vagyontárgyakhoz, anyagi javakhoz, ha ténylegesen nem tesz szert haszonra, miként nincs jelentősége annak sem, hogy a saját vagy más haszonszerzését célozza a cselekmény(ek) elkövetése. Nem feltétele az üzletszerűség megállapíthatóságának az sem, hogy a bűnözés legyen az elkövető egyetlen keresetforrása, s akár egy bűncselekmény esetén is megállapítható az üzletszerű elkövetés a rendszeres haszonszerzési célzatra tekintettel.

Az ítélet tábla mindezek alapján azt állapította meg, hogy a hatályos büntető törvény nem biztosítja az enyhébb elbírálás lehetőségét, hanem éppen ellenkezőleg, a szerint dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlott cselekménye súlyosabban bírálendő el, ezért az 1978. évi IV. törvény 2. §-a alapján az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. törvény alkalmazásának van esetében helye.

Az alkalmazandó büntető törvény vonatkozásában ugyanakkor **VII.rendű vádlott neve** VII. r. vádlott esetén osztotta az ítélet tábla a törvényszék álláspontját, azaz, hogy a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségére vonatkozó kedvezőbb rendelkezésre figyelemmel vonatkozásában az elbíráláskor hatályban lévő 2012. évi C. törvényt alkalmazta, amelyre - helyesen - az 1978. évi IV. törvény 2. §-a biztosított lehetőséget. Így a végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre ítélt **VII.rendű vádlott neve** VII. r. vádlott esetén helyes az elbíráláskor hatályban lévő Btk. alkalmazása, és az első fokú ítélet 77. oldal 4. bekezdésében kifejtett erre vonatkozó jogi indokait az ítélet tábla osztotta.

II.rendű vádlott neve II. r., **III.rendű vádlott neve** III. r. és **XXI.rendű vádlott neve** XXI. r. vádlottak vonatkozásában az elsőfokú bíróság az elkövetéskor hatályban volt 1978. évi IV. törvény rendelkezéseit alkalmazta helyesen, bár ugyan ennek jogi indokát nem adta, de miután az ítélet tábla ezen három vádlott esetében a később kifejtendők szerint nem találta szükségesnek szabadságvesztés büntetés alkalmazását, erre figyelemmel az 1978. évi IV. törvény 2. §-a alapján az elkövetéskor hatályos büntető törvényt alkalmazta, miután a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezések esetükben nem bírnak jelentőséggel.

A vesztegetés büntette vonatkozásában dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlott védője vitatta az üzletszerűség megállapíthatóságát.

Az I/1. tényállási pontban (2007. július 9- július 31.) és az I/2. tényállási pontban (2007. december 5.), illetve az I/3. tényállási pontban (2009. február 4.) és az I/5. tényállási pontban (2009. március) írt elkövetési időpontokra figyelemmel a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy az I/2. és I/3. tényállási pontok között eltelt másfél évre tekintettel ezen két elkövetést nem köti ugyan össze az üzletszerűség a haszonszerzési célzat rendszerességének meg nem állapíthatósága folytán, azonban az I/1. és az I/2, valamint az I/3. és az I/4. tényállási pontok között eltelt rövidebb időtartamra figyelemmel ezen 2-2 bűncselekménypárt illetően már megállapítható a rendszeres haszonszerzésre törekvés.

Ezen túlmenően az I/2. tényállás esetén megállapításra került, hogy a szakvélemény elkészítésének volt eleve egy ára, erre figyelemmel is a rendszeres haszonszerzési célzatot és így az üzletszerű elkövetést meg kellett állapítani a vesztegetés büntette vonatkozásában is.

Az I/3. tényállási pontban írt **II.rendű vádlott neve** II. r. vádlott cselekvőségével kapcsolatban osztotta az ítélet tábla az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy nem volt minden kétséget kizáróan megállapítható, hogy tudott arról, hogy dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlott ezen időszakban (2009. február) rendszeres haszonszerzésre törekedve állította ki az elsőfokú orvosi szakvéleményeket. A II. r. vádlott ugyanis egy pénzmozgásról tudott, a többi általa ismert korábbi szakvélemények a II. tényállási pont szerint a **kft neve** Kft. vonatkozásában nyújtott bértámogatások kapcsán korábban, 2008. november hónapban ingyenesen kerültek kiállításra. Erre figyelemmel az ítélet tábla nem osztotta a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség **II.rendű vádlott neve** II. r. vádlott cselekményének minősítésével kapcsolatos álláspontját és az elsőfokú bíróság által megállapított minősítést kizárólag a bűncselekmény megnevezése vonatkozásában helyesbítette bűnsegédként elkövetett vesztegetés vétségéként.

Az I/5. tényállási pontban írt **III.rendű vádlott neve** III. r. vádlott terhére megállapított cselekmény esetén a fentebb már kifejtettek szerint is nem volt helye az üzletszerűség megállapításának és nem lehetett arra következtetést levonni, hogy **III.rendű vádlott neve** III. r. vádlott tudott arról, hogy dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlott rendszeres haszonszerzésre törekedve kért jogtalan előnyt a súlyos fokú mozgáskorlátozottságot igazoló szakértői vélemény kiállításáért. Erre figyelemmel **III.rendű vádlott neve** III. r. vádlott I/5. tényállási pontban írt cselekményét az ítéletábra az 1978. évi IV. törvény 251. § (1) bekezdésének 2. fordulataba ütköző, aszerint minősülő és büntetendő, a 21. § (2) bekezdése szerinti bűnszegdként elkövetett vesztegetés vétségének minősítette.

Az ítéletábra dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlott II/1/a./, b./ és c./ pontjaiban a **kft neve ... Kft.**, illetve a II/2. tényállási pontban írt **személy neve4** egyéni vállalkozó megváltozott munkaképességű dolgozók bértámogatásával kapcsolatos cselekményeit 2 rb. jogosulatlan gazdasági előny megszerzése büntetnének [1978. évi IV. törvény 288. § (1) bekezdés a) pont 2. fordulata] minősítette, amelyet az 1978. évi IV. törvény 20. § (2) bekezdése szerint közvetett tettesként követett el.

Ezen tényállási pontokban megállapítottak szerint dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlott az elsőfokú orvosi szakvélemények valótlanúsága kapcsán tévedésben volt **II.rendű vádlott neve** II. r. vádlott és **személy neve4** egyéni vállalkozó felhasználásával szerezte meg a bértámogatásokat, gazdálkodásukkal összefüggésben akként, hogy evégett a valótlan tartalmú súlyos mozgáskorlátozottságot igazoló igazságügyi orvosszakértői véleményeket kiállította és felhasználta.

Ehhez képest az adócsalás, így az állam által biztosított gazdasági előny, adókedvezmény vagy adómentesség megtevesztéssel történő kieszközlése, speciális tényállás a jogosulatlan gazdasági előny megszerzéséhez képest.

Ezért dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlott IV/1/b. tényállási pontban írt azon magatartása, hogy **VII.rendű vádlott neve** VII. r. vádlott 61.450.-Ft gépjárműadó fizetési kötelezettség kapcsán okozott vagyoni hátrányt az önkormányzati alrendszer költségvetésének, az 1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdés 1. fordulataba ütköző, aszerint minősülő és büntetendő - miután az 1978. évi IV. törvény 138/A. § a) pontja szerint a vagyoni hátrány kisebb, ha 20.000.-Ft-ot meghalad, de 200.000.-Ft-ot nem halad meg - adócsalás vétségének minősül, amelyet a 21. § (2) bekezdése szerint bűnszegdként követett el.

Miután az elkövetéskor hatályos 1978. évi IV. törvény 138/A. § a) pontja alapján a vagyoni hátrány kisebb, ha 20.000.-Ft-ot meghalad, de 200.000.-Ft-ot nem halad meg, a IV/2/b. tényállási pontban **IV.rendű vádlott neve** gépjárműadó fizetési kötelezettség alóli mentesülése (7.000.-Ft) vonatkozásában megállapította, hogy az nem bűncselekmény, így az ítéletábra dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlottat az ellene emelt 1978. évi IV. törvény 310. § (1) bekezdésébe ütköző, aszerint minősülő és büntetendő adócsalás vétsége alól felmentette, bűncselekmény hiánya okából a Be. 6. § (3) bekezdés a) pont 1. fordulata és a Be. 345. § figyelembevételével a Be. 331. § (1) bekezdése alapján.

Az ítéletábra dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlott V/1/b. tényállási pont szerinti közlekedési támogatások igénybevitelére irányuló cselekményeit 3 rb. az 1978. évi IV. törvény 21. § (2) bekezdése szerinti bűnszegdként elkövetett csalás vétségének [1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés 1. fordulat], az V/2/b. tényállási pontban a szakértői vélemények valótlanúsága kapcsán tévedésben lévő személyek esetén 14 rb. az 1978. évi IV. törvény 20. § (2) bekezdése szerinti közvetett tettesként elkövetett csalás büntetnének [1978. évi IV. törvény 318. § (1)

bekezdés, (2) bekezdés c) pont, (4) bekezdés b) pont], a VI. tényállási pontban a személygépkocsi szerzési támogatás vonatkozásában az 1/b. tényállási pontban **VII.rendű vádlott neve** VII. r. vádlott esetén az 1978. évi IV. törvény 21. § (2) bekezdése szerinti bűnsegédként elkövetett csalás büntettének [1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont, (5) bekezdés b) pont], míg a VI/2/b. tényállási pontban az időközben elhalálozott **IV.rendű vádlott neve** IV. r. vádlott és a tévedésben volt **személy neve** 16 esetén az 2 rb. az 1978. évi IV. törvény 20. § (2) bekezdése szerinti közvetett tettesként elkövetett csalás büntettének [1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont, (5) bekezdés b) pont], a VII. tényállási pont szerinti akadálymentes lakás kialakításához vissza nem térítendő támogatásokhoz az 1/a. tényállási pontban **VI.rendű vádlott neve** VI. r., **VII.rendű vádlott neve** VII. r. és **X.rendű vádlott neve** X. r. vádlottak kapcsán 3 rb. az 1978. évi IV. törvény 21. § (2) bekezdése szerinti bűnsegédként elkövetett csalás büntettének [1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont, (4) bekezdés b) pont], míg a VII/1/b. tényállási pontban a súlyos mozgáskorlátozottságot igazoló szakvélemény hamis volta vonatkozásában tévedésben volt személyek esetén 10 rb. az 1978. évi IV. törvény 20. § (2) bekezdése szerinti közvetett tettesként elkövetett csalás büntettének [1978. évi IV. törvény 318. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont, (4) bekezdés b) pont] minősítette.

Tévesen helyezkedett az elsőfokú bíróság arra az álláspontra is, hogy magánokirat-hamisítás vétségeként minősítette dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlott egyes cselekményeit, ugyanis a tényállásban meghatározottak szerint az elsőfokú orvosszakértői vélemények közokiratok a hivatkozott 164/1995. (XII. 27.) Korm. rendelet 10. § (1) bekezdése és 20. § (5) bekezdése alapján.

Az irányadó bírói gyakorlat szerint, ha az elkövető több közokirat tekintetében követ el hamisítást, a közokiratok egymástól függetlenül önállóan is alkalmasak jogsérelem elkövetésére, és annyi rendbeli bűncselekményt kell megállapítani, ahány közokiratra nézve a bűncselekményt elkövették (BH2014.232.).

A materiális közokirat-hamisítás, valamint az intellektuális közokirat-hamisítás halmazata valóságos, amennyiben az elkövető egyazon magatartással a közokirat-hamisítást többször megvalósítja különféle közokiratra nézve. Egyfelől a hamis tartalmú közokiratok felhasználása folytán, másfelől pedig azért, hogy a hatóság eljárása során keletkező közokiratok tartalma valótlan lesz. Ekként a jogi tárgy, a közokirathoz fűződő közbizalom többszörösen sérül (BH2010.265.).

Az alakilag hamis közokiratok készítése dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlott esetén az 1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés a) pontja szerinti hamis közokirat készítésének, felhasználásuk dr. I.rendű vádlott neve I. r. és **XXI.rendű vádlott neve** XXI. r. vádlottak esetén ugyanezen jogszabályhely b) pontja (**VII.rendű vádlott neve** VII. r. vádlott esetén a 2012. évi C. törvény 342.§ (1) bekezdés b) pontja) szerint minősül, míg dr. I.rendű vádlott neve I. r. és **XXI.rendű vádlott neve** XXI. r. vádlottak esetén a c) pont (**VII.rendű vádlott neve** VII. r. vádlott esetén a 2012. évi C. törvény 342.§ (1) bekezdés c) pontja) szerinti közreműködés valósul meg azokban az esetekben, amikor a jogosultság létezésére, megváltozására vonatkozó valótlan adatot, tényt foglaltak közokiratba a mozgáskorlátozott személyek részére járó támogatások megállapítása során eljáró hatóságok.

Azon esetekben pedig, amikor a támogatások megállapítása iránti kérelem előterjesztése történt meg, azonban a határozatok meghozatalára már nem került sor, dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlott esetén az intellektuális közokirat-hamisítás büntette - ugyancsak a törvényszék álláspontjától eltérően - kísérleti szakban maradt (IV/2/a, V/2/a, VI/2/c, V/1/a és IV/1/a tényállási pontok).

Dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlott azon cselekményeit, hogy valótlan tartalmú súlyos fokú mozgáskorlátozottság tényét igazoló első fokú orvosi szakvéleményeket állított ki, az első fokú ítéleti tényállás az A./ és B./ pontjaiban írt 71 rb. közokirat-hamisítás büntettének [1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés a) pont 1. fordulat],

a III/2.(37 eset), IV/2/b.(1 eset), V/2/b.(14 eset), VI/2/a.(6 eset), VI/2/b.(2 eset) tényállási pontjaiban írt 60 rb. az 1978. évi IV. törvény 20. § (2) bekezdése szerinti közvetett tettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntettének [1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c) pont,

a III/1.(17 eset), VI/1/a.(4 eset), VI/1/b.(1 eset) tényállási pontokban írt cselekményeit 22 rb. az 1978. évi IV. törvény 21. § (2) bekezdése szerinti bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntettének [1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c) pont],

a IV/2/a.(16 eset), V/2/a. (5 eset) és VI/2/c.(2 eset) tényállási pontban írt cselekményeit 23 rb. az 1978. évi IV. törvény 20. § (2) bekezdése szerinti közvetett tettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntette 1978. évi IV. törvény 16. §-a szerinti kísérletének,

a IV/1/a. (6 eset) és az V/1/a. (4 eset) tényállásban írt cselekményeit 10 rb. bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntette 1978. évi IV. törvény 16. §-a szerinti kísérletének [1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés c) pont] minősítette.

VII.rendű vádlott neve VII. r. vádlott közbizalom elleni bűncselekményeit 5 rb. közokirat-hamisítás büntettének [Btk. 342. § (1) bekezdés, három esetben (IV/1/a, V/1/b, VII/1/a. tényállások) b) pont, kettő esetben (III/1 és VI/1/a tényállások) c) pont] minősítette.

XXI.rendű vádlott neve XXI. r. vádlott cselekményeit 2 rb. közokirat-hamisítás büntettének [1978. évi IV. törvény 274. § (1) bekezdés, egy esetben b) pont, egy esetben c) pont] minősítette (III/1. tényállási pont).

Az első fokú ítélet jogi indokolását az ítéletábra kiegészítette továbbá azzal is, hogy dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlott számolt azzal, hogy a hamis tartalmú, súlyos mozgáskorlátozottság tényét igazoló szakvélemények birtokában az azt átvevő személyek akárhányszor alkalommal az állam által biztosított lehetőségekkel élni fognak, abba belenyugodott, így legalább az 1978. évi IV. törvény 13. §-a szerinti eshetőleges szándéka kiterjedt a csalás, adócsalás és a jogosulatlan gazdasági előny megszerzése bűncselekményeinek elkövetésekor.

A büntetés kiszabása körében a bűnösségi körülményeket vizsgálva a másodfokú bíróság további enyhítő körülményként értékelte az első fokú ítélet meghozatala óta eltelt további időmúlást.

Dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlott esetén további enyhítő körülményként értékelte igazolt betegségét.

A bűnösségi körülmények fenti változásával együtt dr. I.rendű vádlott neve I. r. vádlott esetén, akinek a bűnösségét közel 230 rendbeli bűncselekményben kellett megállapítani, a sokszoros halmazatra, az általa elkövetett cselekmények jelentős tárgyi súlyára, a halmazati büntetés kiszabására tekintettel 2-12 évig terjedő szabadságvesztés tételkereten belül, a bűncselekmények elkövetése óta eltelt hosszú időre - az irányadó 7 év középmérték figyelembevételével is - az elsőfokú bíróság által alkalmazott 5 év szabadságvesztés mértéktartó, ugyanakkor törvényes

büntetés. Ezért annak sem lényeges súlyosítására, sem pedig lényeges enyhítésére az ítélet tábla nem látott lehetőséget. Megjegyzi az ítélet tábla, hogy az I. r. vádlott vonatkozásában a törvényszék által alkalmazott 2012. évi C. törvény rendelkezései mellett lényegesen súlyosabb büntetés kiszabása lenne indokolt.

VII. rendű vádlott neve VII. r. vádlott esetében az alkalmazandó büntetési tétel 1-5 évig terjedő szabadságvesztés, amelynek keretén belül az elsőfokú bíróság által halmazati büntetésül kiszabott 1 év 10 hónap, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés törvényes és arányos a törvényszék arra vonatkozó helyes indokai szerint.

II. rendű vádlott neve II. r., **III. rendű vádlott neve** III. r. és **XXI. rendű vádlott neve** XXI. r. vádlottak esetén a bűncselekmények elkövetése óta eltelt hosszabb időre figyelemmel az ítélet tábla a büntetések enyhítését tartotta indokoltnak, és miután **III. rendű vádlott neve** III. r. és **XXI. rendű vádlott neve** XXI. r. vádlottak esetén e körülményre figyelemmel cselekményeik az elbíráláskor oly csekély fokban veszélyesek a társadalomra, hogy a törvény szerint alkalmazható legkisebb büntetés kiszabása is szükségtelen, esetükben az 1978. évi IV. törvény 71. § (1) és (2) bekezdése alapján megrovást alkalmazott.

Az 1978. évi IV. törvény 71. § (2) bekezdése szerint a megrovással a bíróság a rosszallását fejezi ki, és az elkövetőt felhívja, hogy a jövőben tartózkodjék bűncselekmény elkövetésétől.

II. rendű vádlott neve II. r. vádlott esetében az ítélet tábla álláspontja szerint alaposan feltehető, hogy a büntetés célja próbára bocsátása mellett is elérhető, így vonatkozásában ugyancsak mellőzte a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezést és 1 évi próbaidőre próbára bocsátotta az 1978. évi IV. törvény 72. § (1) bekezdésére figyelemmel, a 72. § (5) bekezdésében írtak szerint meghatározott és a rendelkező részben írt próbaidőre.

A felfüggesztett szabadságvesztésre ítélt **VII. rendű vádlott neve** VII. r. vádlott esetén az ítélet tábla figyelemmel a 8/2015. (IV. 17.) AB határozatban írtakra, hivatalból vizsgálta az előzetes bírósági mentesítés lehetőségét. Ennek során arra a következtetésre jutott, hogy a VII. r. vádlott az általa elkövetett cselekmények nagyobb számára és az okozott kár nagyobb összegére tekintettel nem érdemes a Btk. 102. § (1) bekezdése alkalmazásával a büntetett előélethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alóli előzetes mentesítésre.

I. rendű vádlott neve I. r. vádlottal szemben elrendelt vagyonekbezés összegét a I/4. tényállási pontban írt vesztegetés büntette miatt emelt vád alól történt felmentésre figyelemmel 60.000.-Ft-ra leszállította, míg **VII. rendű vádlott neve** VII. r. vádlott vonatkozásában - számítási hiba helyesbítése folytán - a vagyonekbezés összegét 595.450.-Ft-ra felemelte.

Dr. **I. rendű vádlott neve** I. r. vádlott esetében alkalmazott 1978. évi IV. törvény 83. § (1), (2) bekezdéseit a büntetés kiszabásának elvei, a büntetési tétel középértéke, a 85. § (1) és (2) bekezdéseit a halmazati büntetés kiszabása, a 40. § (1) és (2) bekezdéseit, 41. § (1) bekezdését, 43. § a) pontját, a szabadságvesztés és annak végrehajtási fokozata, , az 56. § (1) bekezdés a) pontját, (2) bekezdését, 57. § (1) és (2) bekezdését a foglalkozástól eltiltás, 62. § (1), (2) és (3) bekezdését, 63. § (1) és (2) bekezdését a közügyektől eltiltás, 77/B. § (1) bekezdés e) pontját a vagyonekbezés kapcsán alkalmazta.

A fentiek alapján az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta a rendelkező részben írtak szerint. Az elsőfokú bíróság ítéletének további

rendelkezései törvényesek, amelyre figyelemmel azokat az ítéletábra a Be. 371. § (1) bekezdésének megfelelően helybenhagyta azzal, hogy az ítélet alapján képező tárgyalási napok közül a 2015. december 3. napi tárgyalást mellőzte, miután ezen a napon érdemi tárgyalás megtartására nem került sor.

A korábban kifejtettek szerint **II.rendű vádlott neve** II. r. vádlott bűncselekményének megnevezését helyesbítette bűnsegédként elkövetett vesztegetés vétségére.

Észlelte az ítéletábra, hogy az elsőfokú bíróság részben tévesen állapította meg - miután a költségjegyzékben 223. tételszámtól nincs bejegyzés - **II.rendű vádlott neve** II. r., **III.rendű vádlott neve** III. r., **VII.rendű vádlott neve** VII. r. és **XXI.rendű vádlott neve** XXI. r. vádlottakat bűnügyi költség megfizetésére kötelező rendelkezéseket, illetve részben számítási hibát is ejtett, amelyet az ítéletábra a rendelkező részben írtak szerint helyesbített.

A fellebbezési eljárás során eredménytelenül fellebbezett **VII.rendű vádlott neve** VII. r. vádlottat kötelezte a kirendelt védője díjával kapcsolatban felmerült bűnügyi költség megfizetésére a Be. 381. § (1) bekezdése és Be. 338. § (1) bekezdése alapján, míg az eredményesen fellebbezett vádlottak kirendelt védőinek díjával kapcsolatban felmerült bűnügyi költséget a Be. 381. § (1) bekezdése és Be. 339. § (1) bekezdése alapján az állam viseli.

A másodfokú bíróság ítélete ellen I.rendű vádlott neve I. r. vádlott vonatkozásában a Be. 386. § (1) bekezdés c) pontja alapján fellebbezésnek van helye, míg **II.rendű vádlott neve** II. r., **III.rendű vádlott neve** III. r., **VII.rendű vádlott neve** VII. r. és **XXI.rendű vádlott neve** XXI. r. vádlottak vonatkozásában a Be. 386. §-a alapján fellebbezésnek nincs helye.

Szeged, 2017. április 20.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke

. Halász Edina s.k.
előadó bíró

. Nagy Erzsébet s.k.
bíró

A Szegedi Ítéletábra Bf.II.678/2016/7. számú ítélete és a Szegedi Törvényszék I.B.37/2013/80. számú ítéletének a jelen ítélettel meg nem változtatott része **II.rendű vádlott neve** II. r., **III.rendű vádlott neve** III. r., **VII.rendű vádlott neve** VII. r. és **XXI.rendű vádlott neve** XXI. r. vádlottak vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett, és **VII.rendű vádlott neve** VII. r. vádlott vonatkozásában fel nem függesztett részében végrehajtható.

Szeged, 2017. április 20.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelűl:

tisztviselő